

EEN ENGEL OP PROEF
(Ein engel auf Bewährung)

Fantastische komedie

door

ERICH KOCH

vertaling

J. Silkens

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **EEN ENGEL OP PROEF – EIN ENGEL AUF BEWÄHRUNG** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ERICH KOCH** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: 2014 © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Hans Mulders - engel op proef

Emma Mulders - zijn vrouw

Gabi Mulders - zijn dochter

Emiel - opa met geweten

Willy Vrijer - schuldbekentenissenbezitter

Bernard Vrijer - zijn zoon en tevens huisvrouw

Magda - moeder van Hans

Hilda Heckers - zus van Hans

Speelduur: ongeveer 100 minuten

DECOR:

Ingerichte woonkamer met tafel, stoelen en een kleine bank. De linker deur leidt naar de slaapkamer van de familie Mulders, de rechter deur naar buiten en via de achterste deur kom je in de keuken.

EERSTE BEDRIJF

Emma komt met Gabi, Emiel en Magda van rechts. Ze dragen allemaal rouwklleding. Emma, Gabi en Magda gaan aan de tafel zitten. Emiel op de bank.

EMMA: *(snikt)* Dat heeft hij niet verdiend, mijn Hans. Zo jong te sterven.

EMIEL: Dat klopt. Hij had op zijn minst nog kunnen wachten tot we de aardappelen in de schuur hebben. *(Emma barst in snikken uit)*

GABI: Of op zijn minst het geld voor zijn begrafenis hebben. *(Emma barst in snikken uit)*

MAGDA: Ben blij dat de duivel hem gehaald heeft. Een paar maanden later en hij had huis en haard verzopen.

EMMA: Magda! Het was toch je zoon!

MAGDA: Des te erger, Emma! Maar dat gezuip kan hij alleen maar van zijn vader hebben geërfd.

GABI: Wie was eigenlijk zijn vader?

EMMA: Dat gaat je toch zeker niets aan.

MAGDA: Eerlijk gezegd, ik weet het tot op heden niet. In de kamer brandde indertijd geen licht en buiten was een verschrikkelijk onweer.

EMIEL: Maar jullie hebben toch zeker met elkaar gepraat.

MAGDA: Och weet je, Emiel, hij heeft alleen maar gezegd: "Clara, ik houd alleen maar van jou."

EMIEL: Maar je heet toch Magda.

MAGDA: Op dat ogenblik maakte mij dat helemaal niets uit.

EMIEL: Dat trucje moet ik onthouden.

GABI: Zoiets zou mij niet gebeuren.

EMMA: Gemakkelijk gezegd. Jij was ook geen gewenst kind.

GABI: Niet? Waarom ben ik dan op de wereld?

EMIEL: Dat vraag ik mij al lang af.

EMMA: Pap! Als je verliefd bent, denk je niet altijd na over wat je doet. Die gevoelens zijn soms sterker.

MAGDA: Vooral als het licht uit is, de vent naar muskus ruikt en handen als kolenschoppen heeft.

EMIEL: En waarom ben je er dan nooit achter gekomen wie de vader van Hans was?

MAGDA: Toen het licht weer aanging, was hij weg en indertijd roken alle mannen naar muskus.

EMMA: De eerste liefdesbrief van Hans heb ik nog steeds.

EMIEL: Ja, vroeger had liefde nog iets met romantiek te maken. Ik kan mij nu nog mijn eerste liefde herinneren. Eerst heb ik haar van achter de mesthoop stiekem een sneeuwbal tegen het hoofd gegooid. Toen

heb ik een dode muis in haar schooltas gesmokkeld. Toen ik haar van die muis gered heb, is ze hartstikke verliefd op mij geworden.

GABI: Ben je met haar getrouwd?

EMIEL: Nee. Ze heeft mij voor een broodje leverworst van Karel verlaten.

MAGDA: Karel had ook de beste leverworst. Wat zou ik niet allemaal gedaan hebben voor een dik broodje leverworst van Karel.

EMMA: *(pakt een stuk papier uit haar tas)* Dit is zijn eerste en enige liefdesbrief. Hans kon zo romantisch zijn.

MAGDA: Dat is nieuw voor mij.

EMMA: Jawel. Echt waar. Moet je maar eens luisteren. *(leest snikkend de liefdesbrief voor)* “Geloofde Emmaatje! Hartverscheurende suikersnuit. Je bevalt me opwroetend goed. Nog beter dan onze moederzeug. Iedere keer als de veearts met zijn lange gummi handschoenen naar onze koe in de stal gaat, moet ik aan je denken. En als onze hond mijn gezicht aflikt, droom ik apathisch over jou. Zodat je mij gelooft, dat ik het ook echt meen, heb ik vandaag een broodje in de slaapkamer gegooid. Als je de pittige Romadur eet, moet je aan mij denken. Mij loopt nu al het water in mijn muil. En als mijn moeder gebakken deegballetjes maakt, zie ik je gezicht voor mij.....in de aardappelsoep. Spoedig je Hans. PS. Ik schrijf je deze brief anoniem, zodat je ouders niets merken.” Wat voor een poëzie! *(begint te snikken)* En nu is hij dood.

MAGDA: *(snikt ook)* Onze moederzeug was ook een beeld van een zeug. Ze had gemiddeld veertien biggetjes.

GABI: *(snikt nu ook)* En als mijn moeder gebakken deegballetjes maakt, zie ik je gezicht voor mij in de aardappelsoep. Ik zou nu tien gebakken deegballetjes kunnen eten.

EMIEL: *(staat op)* Nu ben toch eens rustig. Toen ik die brief gevonden heb, heb ik die kerel zo lang in het kippenhok opgesloten tot hij mij de huwelijksdatum kon zeggen.

EMMA: Jij? Heb jij die brief gelezen?

EMIEL: Natuurlijk. Als vader moest ik toch weten met wie jij rondscharrelde.

GABI: Ik schrijf alles in mijn dagboek. En dat sluit ik af.

EMIEL: Dat is toch geen slot. Ik had alleen maar een haarspeld nodig. En als je iets groter zou schrijven, kon ik.....

GABI: Opa!

EMIEL: Je moeder bemoeit zich toch nergens mee. Tegenwoordig heb je alleen nog maar van die GTST-types. Pakwerkersbroeken, loden kogels op de gekste plaatsen, volgepompt met Red Bull en.....

MAGDA: Wat zijn GTST-types?

GABI: Dat zijn moderne, te gekke.....

EMIEL: Toffe geiten en slappe zombies.

EMMA: Emiel! Hou op! Mijn zenuwen kunnen dat vandaag niet meer verdragen.

MAGDA: Je hebt gelijk, Emma. Hans is dood. Het was weliswaar geen goede man en geen goede vader, maar over de doden moet je geen slechte dingen vertellen.

EMMA: Bedankt, Magda.

MAGDA: Alsjeblieft! (*iedereen zwijgt even*) Als kind al heeft hij stiekem jenever gedronken en mijn ondergoed in de mesthoop verstopt.

EMIEL: Bij mij heeft hij most gestolen. Een keer heeft hij vergeten de kraan weer dicht te draaien. Tweehonderd liter most zijn weggelopen.

GABI: Mijn mooiste pop heeft hij een keer in het café voor een half biertje geruild. Mij heeft hij verteld dat de pop met het zandmannetje er vandoor is gegaan.

MAGDA: Hij had nu eenmaal altijd dorst, ofschoon ik hem vier jaar borstvoeding gegeven.

EMIEL: Nu wordt mij veel duidelijk. De enige, die aan zijn graf gehuild heeft, was de waard van "De Beer".

MAGDA: Geen wonder. Bij hem heeft hij ook nog zeshonderd euro schuld.

EMMA: Dat is het enige dat hij mij nagelaten heeft. Schulden! Ik weet niet hoe het verder moet. Ik wou dat ik hem nog een keer voor mij had staan, zodat ik hem zijn nek kon omdraaien.

EMIEL: Ik dacht dat je dat al gedaan had.

EMMA: Pap! Hans is aan een leververharding gestorven.

EMIEL: Zo? Hebben mannen dat ook?

GABI: Dat heeft onze dokter ook gezegd.

EMIEL: Voor een half varken schrijft die ook zelfmoord in de overlijdensverklaring, zelfs als hij drie messen in zijn rug heeft.

EMMA: We hebben niet eens het geld om een koffietafel te houden. Men schaamt zich voor de mensen.

EMIEL: Eigenlijk jammer. Zulke koffietafels zijn altijd best gezellig.

MAGDA: Vooral als de erfgenamen nog niet gedeeld hebben. Bij de laatste koffietafel in "De Beer" moesten drie zwaargewonden naar het ziekenhuis worden gebracht.

EMMA: Bij ons valt er niets meer te erven. Ik weet niet eens aan wie Hans allemaal schuldbekentenissen heeft gegeven.

EMIEL: Ben maar niet bang. De gieren zullen zich heel snel melden. En ieder zal het beste deel van de buit willen hebben.

EMMA: Wat bedoel je?

GABI: Natuurlijk het huis en de boerderij.

EMIEL: *(kijkt Emma aan)* En het spek natuurlijk.

EMMA: Wat bedoel je? *(begrijpt het)* Mij? Ik, ik trouw nooit meer. Alle mannen kunnen mij gestolen worden.

EMIEL: Je moet gewoon rijk trouwen, zodat we het huis kunnen redden.

EMMA: Rijk trouwen! En hoe staat het met de liefde?

MAGDA: Liefde zal vergaan, rijkdom blijft bestaan. Of zoals mijn man zaliger altijd zei: "Oud geld zorgt niet voor rimpels."

GABI: Moeder, we zouden toch een huwelijksadvertentie voor je kunnen opgeven.

EMIEL: Bijvoorbeeld: "Jong gebleven weduwe zoekt rijke zak om te plukken."

EMMA: Emiel!

EMIEL: Of: "Welke platonische man verwent een vrouw met liefde en geld?" Geld moet daarbij vet worden gedrukt.

MAGDA: De rijke mannen zijn al allemaal vergeven.

EMIEL: Dat geloof ik niet. Als een man echt rijk wil worden, mag hij niet trouwen.

GABI: Waarom dat?

EMIEL: Omdat vrouwen geen rente opleveren.

EMMA: En nu is het afgelopen! Ik trouw nooit meer. *(snikkend)* Maar ik weet ook niet hoe het verder moet.

MAGDA: Kom Gabi, we kijken eens of we nog een paar spullen van Hans vinden, die we te gelde kunnen maken.

EMIEL: Dan kunnen jullie lang zoeken. De flessen met statiegeld heb ik al allemaal ingeleverd.

GABI: Misschien zit nog ergens geld in zijn kleding.

MAGDA: Dan heb ik weinig hoop. De tijden van Joop den Uyl zijn voorbij *(allebei links af)*

EMIEL: *(gaat bij Emma zitten)* Maak je nu niet zoveel zorgen. Op de een of andere manier zal het wel lukken. Misschien stuurt Onze Lieve Heer wel een reddende engel. *(er wordt geklopt)*

EMMA: Wat alelig! Binnen!

WILLY: *(met Bernard op van rechts)* Goedendag. *(tegen Bernard)* Vooruit, kom nu toch binnen. *(Bernard lijkt een beetje verlegen)*

EMIEL: Welnee engel. De duivel was sneller.

WILLY: Wat bedoel je, Emiel?

EMIEL: Ik zei dat je sneller bent dan de duivel, Willy.

WILLY: Ja, iemand die geld wil verdienen, mag niet slapen. Ik ben niet voor niets de rijkste boer van *(naam naburige dorp)*.

EMMA: Dat is bekend. Maar bij ons kun je niets verdienen.

WILLY: Misschien wil ik helemaal niets verdienen.

EMIEL: Jij wilt ons helpen? Met een klein krediet kunnen we wel het hoofd boven water houden. Met 100 euro zouden we al geholpen zijn.

WILLY: Waar heb jij 100 euro voor nodig?

EMIEL: De waard van “De Beer” schrijft niets meer op de lat.

WILLY: *(lacht)* Ik weet. Hier heb je het geld. *(geeft hem biljet)* Ik ben vandaag in de stemming om te trakteren.

EMIEL: Willy Vrijer, zo ken ik je helemaal niet! *(kust het biljet en houdt het in de hand)*

WILLY: Ja, veel mensen hebben zich al in mij vergist. *(kijkt naar Emma)*
Vroeger ook al!

BERNARD: Pap, zullen we maar liever weer gaan.

WILLY: Klets toch geen onzin! We zijn toch zo goed als thuis.

EMMA: Wil je ons echt helpen, Willy?

WILLY: Laten we zeggen dat ik niet afkerig ben om bij jullie te investeren. Dat ligt helemaal aan jou.

EMMA: Aan mij zal het niet liggen.

WILLY: Ik ben een man, die zegt wat hij denkt. Ik ben al vier jaar weduwnaar en.....

EMIEL: Ik geloof dat we ons die advertentie kunnen besparen.

EMMA: Ik snap het niet. Wat bedoel je, Willy?

EMIEL: Die oude zak is er al.

BERNARD: Pap, dat is toch pijnlijk. Vandaag was de begrafenis en jij, jij.....

WILLY: In het zakenleven is geen plaats voor gevoelssentimenten. En doden warmen geen bedden meer. Nou, Emma, wat zeg je?

EMMA: Ik weet echt niet wat je bedoelt.

EMIEL: Heer, laat het hersenen regenen. Meneer Vrijer wil met je vrijen.

BERNARD: Pap, ik schaam me voor jou.

WILLY: Ik kan voor mij zelf zorgen. Ga liever je toekomstig bezit bekijken.

EMMA: Een momentje. Nu snap ik het. Jij, jij wilt.....?

WILLY: Kijk, Emma, je bent best wel een vrouw, die zich kan laten zien. Ik ben rijk en jou staat het water tot aan de lippen. Zonder mij sta je morgen zonder hemd en broek.

EMIEL: Met jou waarschijnlijk nog eerder.

EMMA: Willy Vrijer, verlaat onmiddellijk mijn huis. Mijn Hans ligt nog geen twee uur onder de grond en.....

WILLY: Jouw huis?

BERNHARD: Pap, kom we gaan. Ik wil niet.....

WILLY: Nou goed, als het niet anders gaat. Emma, ik heb alle schuldbekentenissen van je Hans opgekocht. Huis en boerderij zijn

praktisch al van mij.

EMIEL: Onze reddende engel!

EMMA: En jij denkt nu dat je mij daarmee kunt kopen?

EMIEL: *(wappert met het geldbiljet)* Mij direct.

WILLY: Je hebt geen andere keus. En zo'n slechte partij ben ik nu ook weer niet. Ik sta nog altijd mijn mannetje.

EMIEL: Ik ben al op een leeftijd, waarop je tevreden bent als het oog zich kan verheugen.

EMMA: Willy, ga alsjeblieft! Ik wil je hier niet meer zien.

WILLY: Denk erover na. Jullie noodlot ligt in jouw hand.

EMIEL: Emma, denk niet te lang. Erger dan de eerste keer kan het niet meer worden.

BERNARD: Nou, ik ga nu. Dit hoef ik niet langer aan te zien. *(gaat per ongeluk links af)*

WILLY: Jij blijft hier en....Die jongen zal het nooit tot iets brengen. Die vindt niet eens de uitgang. Nou, Emma, wat is je antwoord? Denk toch eens aan vroeger. We waren toen.....

EMMA: *(staat op)* Ik heb er over nagedacht.

EMIEL: God zij dank! *(wappert weer met het biljet)*

WILLY: We zullen natuurlijk het rouwjaar afwachten, zodat de mensen uit het dorp niets te roddelen hebben. Je kunt wel 's nachts naar me toekomen.

EMMA: *(gaat naar hem toe)* Dit is mijn antwoord. *(geeft hem een oorveeg)*

WILLY: Au! Daar zal je voor boeten. De komende eerste van de maand staan jullie op straat!

EMIEL: Oh, nu komen bij de duivel de hoorns tevoorschijn.

WILLY: *(trekt hem het biljet uit de hand)* De duivel zal jullie persoonlijk halen. En in de hel hebben jullie geen geld nodig.

EMIEL: *(springt overeind)* Maar, ik, waar moet ik nu mijn bier.....Emma?

WILLY: Bier? Ben blij dat ik niet jullie water laat afsluiten. En ik had het toch alleen maar goed bedoeld. *(stormt rechts naar buiten)*

EMMA: *(ploft op een stoel, snikt zachtjes)* En ooit heb ik van hem ge....dit zal ik hem nooit vergeven.

EMIEL: Bravo. Dat heb je mooi voor elkaar gekregen. Hoe moeten we nu het hoofd boven water houden? Je had het op z'n minst kunnen proberen. Als het niet goed was gegaan, had ik zolang met hem gedronken totdat hij een levercirrose *(doet alsof hij zijn keel dichtknijpt)* gekregen had.

EMMA: Trouw jij toch! Er zijn ook genoeg rijke vrouwen.

EMIEL: Ik? Zoveel kan ik niet eens drinken dat mij nog een vrouw

aanstaat.

EMMA: Hoe was dat ook al weer? Liefde zal vergaan, rijkdom blijft bestaan.

EMIEL: Rijke vrouwen zijn gevaarlijk.

EMMA: Hoezo?

EMIEL: Waarom denk je dat die zo rijk zijn? Ze hebben van hun mannen geërfd.

EMMA: Nou en? Liever rijk en kort geleefd dan arm gestorven.

EMIEL: Als ik nog eens trouw, dan alleen maar uit liefde. Natuurlijk moet zij ook geld hebben. *(gaat op de bank zitten)*

GABI: *(met Magda en Bernard van links op)* Zo, zo, Bernard heet je? En wat doe je bij ons in de slaapkamer?

BERNARD: Sorry! Ik vind dat heel pijnlijk. Eigenlijk wilde ik naar huis.

MAGDA: Dat smoesje heb ik nog nooit gehoord. *(gaat aan tafel zitten)*

BERNARD: Dat is geen smoesje. Ik zou nooit naar een vreemde vrouw in een slaapkamer gaan.

GABI: Nooit?

BERNARD: Natuurlijk niet. We zijn hier toch in Nederland en niet in Italië....of bij de Arabieren.

EMIEL: De Arabieren hebben het maar gemakkelijk. Die zeggen maar drie keer: *(gesticuleert daarbij)* "Ik verstoot je, ik verstoot je, ik verstoot je. *(tegen een vrouw in het publiek)* Dan kun jij met je handtasje naar huis lopen.

MAGDA: Ja, dat zouden jullie mannen wel willen.

EMIEL: Ik heb dat vroeger ook eens tegen mijn vrouw gezegd. Ze heeft echter gedaan alsof ze het niet gehoord heeft en heeft mij alleen maar met de braadpan uit de keuken geslagen.

MAGDA: En toen?

EMIEL: Toen heb ik het alleen nog maar gezegd als ze niet thuis was.

GABI: Mannen! De onthaarde franjeaap.

BERNARD: Ik ben ook een man.

GABI: *(kijkt hem lang aan)* Waar?

EMIEL: Hij heeft toch een broek aan.

BERNARD: En ik kan wassen, strijken, poetsen, koken.....

EMIEL: Hou op! Wil je hier de prijzen bederven?

BERNARD: Sinds mam dood is, doe ik het huishouden. Ze heeft mij alles geleerd. Ik kan ook bakken, breien, stoppen.....

EMIEL: Hou op!

GABI: Weet je zeker dat je een man bent?

EMIEL: Dat moet een opgevulde vrouwtjesaap zijn.

BERNARD: Natuurlijk ben ik een man. Ik heb zelfs gestreken onderbroeken aan, met plooi. Wil je die eens zien?

GABI: Nu niet.

BERNARD: Waarom zou een man niet kunnen breien, naaien en luiers verwisselen?

EMIEL: Die kerel maak ik van kant.

MAGDA: *(tegen Emma)* Als ik niet al zo oud was, zou ik hem dwingen met mij te trouwen.

GABI: En hoe heet je ook al weer?

BERNARD: Bernard Vrijer.

EMMA: Zijn vader heeft alle schuldbekentenissen van ons huis. Praktisch alles, dat we bezitten, is van hem.

GABI: Wat? Zo zit dat dus. Nu wordt mij het een en ander duidelijk.

EMMA: Als ik niet met zijn vader trouw, staan we binnenkort op straat.

EMIEL: Men kan toch wel eens een klein offer voor de dorstige familie brengen.

GABI: Oh, moet ik zeker als bruidsschat voor de zoon dienen.

BERNARD: Wat? Nee, daar heb ik niks mee te maken. Ik....wat is een bruidsschat?

EMIEL: Iets waar je 's avonds niet al weer spijt van hebt.

GABI: *(geeft hem een draai om de oren)* Dat daar!

BERNARD: Au! Dat zeg ik tegen mijn oma. *(rent de slaapkamer in, komt direct weer naar buiten)* Sorry! *(rent rechts af)*

EMIEL: Dat was onze laatste kans.

MAGDA: *(toont bankbiljet)* 20 euro hebben we nog in een sok gevonden.

EMIEL: Dat is mijn laatste kans. *(springt op en pakt het biljet)*

MAGDA: Wat moet je daarmee?

EMIEL: Daarmee drink ik een rijke vrouw knap. *(rechts af)*

GABI: Ik kan het nog steeds niet begrijpen.

MAGDA: Ik ook niet. Een man, die wassen, poetsen, koken, strijken en stoppen kan. Hij kan vast ook nog iets anders.

GABI: Wat bedoel je? *(gaat aan tafel zitten)*

MAGDA: Wat ik bedoel? Eh, eh, boenen.

GABI: Oma, die kerels denken toch dat je met geld alles kunt kopen. Voor die zijn wij toch alleen maar objecten.

MAGDA: Ik zou graag een object willen zijn dat gewassen, gekookt en gestreken wordt en waarvan de luiers verwisseld worden.

EMMA: Ach Hans, wat heb je ons aangedaan?

MAGDA: Eigenlijk is het toch ook jouw schuld. Waarom heb je hem alles toegestaan?

EMMA: Ik heb van hem gehouden.

MAGDA: Van mannen mag je niet houden. Mannen moet je opvoeden. Ze hebben duidelijke aanwijzingen nodig en wel direct in het begin

van het huwelijk.

GABI: Kun je mannen echt opvoeden?

MAGDA: En hoe? Daar heb je feilloze middeltjes voor.

GABI: Welke?

MAGDA: Gezouten eten, caféverbod, boze schoonmoeder, schreeuwende kinderen, gezichtsmaskers, afgesloten slaapkamerdeuren, Avonadviseuses en nog ons werkzaamste wapen.

GABI: Wat bedoel je?

MAGDA: Migraine!

GABI: Ik heb nog nooit hoofdpijn gehad.

MAGDA: Ben maar niet bang. Als je getrouwd bent, krijg je dat automatisch.

EMMA: Daardoor krijg ik mijn Hans ook niet terug.

MAGDA: Je had hem dat zuipen moeten verbieden.

EMMA: Hij had nu eenmaal altijd dorst.

MAGDA: Ach wat! Dorst kun je ook met water blussen. Een keer in de week naar de kroeg is nog tot daar en toe. Maar toch niet iedere dag.

EMMA: Ja, ik weet. Hoe vaak heb ik hem gesmeekt....

MAGDA: Gesmeekt, gesmeekt! Ik had hem het geld afgenomen als hij dronken thuis was gekomen, had heb met gier afgespoten en in het kippenhok opgesloten.

GABI: Oma!

MAGDA: Mannen moet je treffen waar het ze pijn doet.

GABI: Aan het hoofd?

MAGDA: Mijn lief kind, je moet nog veel leren. Vooral over de lichaamsbouw van mannen. Men moet ze op de voeten trappen tot ze zo gezwollen zijn dat geen schoen hen meer past.

EMMA: Nu houd eens op, Magda!

MAGDA: Nee, nu moet ik het je eens zeggen. Eigenlijk ben jij het toch zelf schuld dat Hans.....

GABI: Oma!

MAGDA: Wel, dat is zo. Hij was toch ook mijn zoon. Mijn Hans.....*(snikt)* Mijn Hans.....*(begint te huilen)*

GABI: Oma, kijk....

EMMA: Je had hem toch beter kunnen opvoeden. Jij bent dat schuld.....*(huilt in de zakdoek)*

MAGDA: Ja, geef mij maar de schuld. Dat is het gemakkelijkste. Altijd zijn het de anderen.....*(huilt in zakdoek)*

GABI: Nu houd toch op. Anders moet ik ook nog.....*(begint te huilen en haalt zakdoek tevoorschijn)*

EMMA: Ik heb zo van hem gehouden. *(huilt luid)*

MAGDA: Ik heb zo van hem gehouden. *(huilt luid)*

GABI: Ik heb nog nooit gehouden. *(huilt luid)*

HILDA: *(stormt van rechts binnen)* Ja, zeg eens, dat kan toch niet waar zijn. Zit ik met mijn ouwe in “De Beer”, omdat ik dacht dat daar de koffietafel zou zijn, en dan zegt mij de waard van “De Beer” dat er helemaal niet gevierd wordt. Dat kan toch niet waar zijn.....Wat is toch aan de hand? Waarom huilen jullie eigenlijk?

EMMA: We huilen toch helemaal niet. *(huilt luid)*

MAGDA: Ik lach altijd zo. *(huilt luid)*

GABI: Ik heb nog nooit gehuild. *(huilt luid)*

HILDA: Je zou haast denken dat mijn broer een heilige was. Stop met huilen. Waar is de koffietafel?

EMMA: *(kalmeert)* Die is er niet, Hilda.

HILDA: Niet? Dat had Hans nooit goed gevonden. Bij de koffietafels had hij altijd de grootste roes. Daar heeft het niets gekost.

MAGDA: *(kalmeert eveneens)* Daarom. We kunnen ons een koffietafel niet permitteren. In het dorp zijn nog grotere drinkers dan je overleden broer. Ik denk daarbij vooral aan jouw man.

HILDA: Lieve hemel. Ik moet direct terug naar “De Beer” voordat hij weer al mijn geld verzopen heeft.

EMMA: Dat schijnt onze familie op de een of andere manier te liggen.

HILDA: Omdat we het nu toch over familie hebben. Hoe staat het eigenlijk met een kleine erfenis?

GABI: *(kalmeert)* Je gelooft toch zeker niet dat je bij ons iets kunt erven.

HILDA: Mijn broer, God hebbe zijn ziel, heeft mij nog kort voor zijn dood beloofd dat mijn man zijn pakken en jas zou erven.

MAGDA: En dat zou Hans gezegd hebben?

HILDA: De bliksem mag mij treffen, als het niet waar is. Hans was ook zo'n goed mens. Tot aan zijn dood heeft hij alleen maar aan anderen gedacht.

EMMA: Ja, aan de waard van “De Beer”.

HILDA: En aan de serveerster.

EMMA: Wat bedoel je?

HILDA: Ik? Ik heb niks gezegd. Over de doden moet je niet slecht praten.

MAGDA: Wanneer is dat dan geweest dat Hans jou die spullen beloofd heeft?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto